

Українська Греко-Католицька Парафія Св. Йосифа Обручника St. Joseph the Betrothed Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland Ave, Chicago, IL 60656

773-625-4805 www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK -PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

Rev. Fr. Andriy Delisandru –Associate Pastor

Intentions

SUN JAN 12TH MARTYR TATIANA/SUNDAY AFTER THEOPHANY

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

PARISH PRAZNYK will take place after the 2nd Liturgy in the church hall.

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

Mon Jan 13th - Martyrs Hermylus & Stratonicus

9:00 AM - Divine Liturgy

TUES JAN 14TH - VENERABLE MARTYRS OF SINAI, E-AP NINA

9:00 AM - Divine Liturgy

WED JAN 15TH— VENERABLE PAUL OF THEBES & JOHN THE HUT DWELLER

9:00 AM - Divine Liturgy

THURS JAN 16th - VENERATION OF THE CHAINS OF THE APOSTLE PETER

9:00 AM - Divine Liturgy

FRI JAN 17TH —VENERABLE ANTHONY THE GREAT

9:00 AM - Divine Liturgy

SAT JAN 18th - HIERMARTYRS ATHANASIUS & CYRIL OF ALEXANDRIA

9:00 AM—Divine Liturgy

5:00 PM - Vespers

SUN JAN 19TH— VENERABLE MACARIUS OF EGYPT

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

CANDLES FOR JANUARY 2025

Memorial Candles

*In loving memory of Maria &Volodymyr (Sabetskii Family)

*Available

Perpetual Oil Lamp

* Available

Lady of Hoshiw Shrine

- * Successful surgery and speedy recovery for Stefania
- * Available
- * Mother of God Shrine

*In loving memory Ivan, Lidia, Stanislaw, Eza, Roma, Lyuda (Viktor & Maria)

*Available

* Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

- * Teach us how to be more open to your love
- * Available

Mother of God

- * Health & Birthday Blessings for Lucyna
- * In loving memory Volodymyr, Mykhailo,

Kateryna, Mykola, Dmytro, Kasia, Maria, Dmytro, Vasyl, Paraska (Halvna)

vasyi, i alaska (liuiyilu)

St. Joseph the Betrothed

- * Pray for the fathers of our Parish
- * Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Pray for the "little ones" of our Parish Family

* Available

Our Lady of Protection

*Pray for the mothers of our Parish

*Health & God's blessing for Oleh, Illya, Olha, Yevdokia, Halyna, Ihor, Volodymyr, Vitaliy, Oksana, Andriy, Anton, Maria, Nataliia, Iryna, Maryna, Ella, Lilya, Lesya (*Halyna*)

NO 2 JANUARY 12. 2025

«ІСУС ХРИСТОС – НАША НАДІЯ» (І Тим. 1, 1)

Продовжуємо публікувати Послання Блаженнішого Святослава, Глави і Отця УГКЦ, до духовенства і вірних УГКЦ та всіх людей доброї волі з нагоди Ювілейного року Божого 2025

23.У нашій сучасній історії християнська надія виявляє себе в новий, часом навіть героїчний спосіб. Ми є свідками християнської надії, коли бачимо наших новітніх героїв, які в ім'я любові до Бога і Батьківщини щодня йдуть на смерть, надія тоді має обличчя воїна. Коли бачимо наших лікарів і парамедиків, які не втомлюються щодня лікувати рани нашого народу, хоча знають, що війна завтра може спричинити нові. – надія тут має обличчя медика. Коли бачимо енергетиків і рятувальників, які щодня розбирають завали та працюють, щоб відновити інфраструктуру наших міст і сіл, хоча знають, що завтра, можливо, новий ракетний удар знищить їх працю, - у цьому разі надія приймає їхнє обличчя. Надія приймає обличчя й нашої молоді, яка посеред війни вміє любити, творити нові сім'ї та народжувати дітей. хоча усвідомлює, що належить до покоління, яке частіше буває на похоронах своїх однолітків, ніж на весіллях. Християнська надія є секретом стійкості й непереможності нашого народу, який серед війни вміє ціною власного життя захищати свободу, мріяти про краще майбутнє і будувати вже сьоголні краший світ для своїх літей. І джерелом цієї надії є воскреслий Христос, який у цьому царстві смерті вказує нам на джерело вічного життя, яке пульсує в нас.

24. В умовах теперішньої російської агресії, коли багато хто з нас позбувся домівки, утратив близьких або змушений жити під окупацією, набирають особливого значення слова апостола Павла: «Ісус Христос – наша надія» (пор. І Тим. 1, 1). Християнська надія випереджує страждання чи навіть смерть очікуванням славної участі у Господньому воскресінні: людина вже живе в надії на Христа, який воскрешає померлих. Він є нашою надією, бо Його Пасха не стоїть перед нами як мета, яку ще треба досягти, а залучає нас як подія, що звершується вже сьогодні в нашому житті та нашій історії. На жертві свого Сина Господь вибудував новий порядок для світу: «От, нове творю все» (Одкр. 21, 5). Ми можемо сподіватися, що на жертві нинішніх поколінь українців постане з волі Божої нова Україна, - постане як плід наших спільних зусиль і як звершення нашої надії. Це наше сподівання підживлюють слова пророка, сказані у Старому Завіті: «Так говорить Господь: ... і позбираю їх звідусіль, і приведу їх у їхню землю. Я зроблю з них один народ на Моїй землі... Вони не будуть більш себе сквернити бовванами своїми, гидотами своїми, і всіма гріхами своїми. Я їх вирятую від усіх їхніх відступств, якими вони грішили, і очищу їх і вони будуть моїм народом, а Я – їхнім Богом... там будуть жити вони та їхні діти й діти дітей їх... Я зроблю з ними союз миру; це буде союз вічний з ними. Я їх намножу й поставлю Мою святиню серед них навіки. Житло Моє буде посеред них, і буду Я їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом» (€3. 37. 21–27).

Ювілей-2025 нагода для скріплення нашої надії у Господі

25.Ювілейний рік — це для кожного з нас особлива нагода для відновлення стосунків із Богом, примирення з ближніми та самим собою. Ми відновлюємо зв'язок із Богом через покаяння та посилену молитву. «Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам», — заохочує наш Спаситель (Мт. 7, 7). Молитва відкриває наші серця для Божої підтримки, зміцнює нас і допомагає нам довіряти Господу. Вона додає нам сил, щоб ми не впадали у відчай, і

"JESUS CHRIST IS OUR HOPE" (1 Tim. 1:1)

We continue with the message of His Beatitude Sviatoslav, Head and Father of the UGCC, to the clergy and faithful of the UGCC and all people of good willon the occasion of the Jubilee Year of God 2025

23. In our modern history, Christian hope manifests itself in a new, sometimes even heroic way. We witness Christian hope when we see our newest heroes who go to their deaths every day in the name of love for God and the Fatherland - hope then has the face of a warrior. When we see our doctors and paramedics who tirelessly treat the wounds of our people every day, although they know that war may cause new ones tomorrow - hope here has the face of a physician. When we see energy workers and rescue workers who daily clear away rubble and work to restore the infrastructure of our cities and villages, although they know that tomorrow, perhaps, a new missile strike will destroy their work - in this case, hope takes on their face. Hope also takes on the face of our youth, who in the midst of war know how to love, create new families and give birth to children, although they realize that they belong to a generation that is more likely to attend the funerals of their peers than to weddings. Christian hope is the secret of the resilience and invincibility of our people, who in the midst of war are able to defend freedom at the cost of their own lives, dream of a better future, and build a better world for their children today. And the source of this hope is the resurrected Christ, who in this kingdom of death points us to the source of eternal life that pulsates within us.

24. In the current conditions of Russian aggression, when many of us have lost our homes, loved ones, or are forced to live under occupation, the words of the Apostle Paul take on special meaning: "Jesus Christ is our hope" (I Tim. 1:1). Christian hope precedes suffering or even death by the expectation of glorious participation in the Lord's resurrection: a person already lives in hope in Christ, who resurrects the dead. He is our hope, because His Passover does not stand before us as a goal that has yet to be

achieved, but attracts us as an event that is already taking place today in our lives and our history. On the sacrifice of his Son, the Lord built a new order for the world: "Behold, I make all things new" (Rev. 21:5). We can hope that on the sacrifice of the current generations of Ukrainians, a new Ukraine will arise by the will of God—it will arise as the fruit of our joint efforts and as the fulfillment of our hope. This hope of ours is fueled by the words of the prophet, spoken in the Old Testament: "Thus says the Lord: ... and I will gather them from all sides, and bring them to their own land. I will make them one nation in My land... They will no longer defile themselves with their idols, their abominations, and all their sins. I will save them from all their transgressions, in which they have sinned, and I will cleanse them, and they will be My people, and I will be their God... There they will live, they and their children and their children's children... I will make a covenant of peace with them; it will be an everlasting covenant with them. I will multiply them and set My sanctuary among them forever. My dwelling place will be among them, and I will be their God, and they will be My people" (Ezek. 37:21-27).

Jubilee 2025 is an opportunity to strengthen our hope in the Lord

25. The Jubilee Year is a special opportunity for each of us to

нагадує про Божу присутність у нашому житті. Праведний митрополит Андрей наголошував родинам: «Ваша домівка є першою і найважливішою школою, де ваші діти мають навчитися любити Бога і людей. Якою буде та школа, таким буде й навчання». Важливою є не тільки особиста, а спільнотна молитва. Треба по-християнськи виховувати дітей, створювати в сім'ї особливу атмосферу спільної молитви, як до цього закликає наш Синод: «Моліться разом перед святими іконами, святкуйте неділі і свята, беручи участь зі своїми дітьми в парафіяльній Божественній Літургії».

26. Особливою молитовною практикою, корисною для поглиблення стосунків із Богом, є читання і роздуми над Святим Письмом. Тому актуальним залишається заклик Синоду УГКЦ до вірних нашої Церкви «щоденно читати Боже Слово і роздумувати над ним у парафіяльних спільнотах біблійного апостоляту». Пам'ятаймо, що «Боже Слово завжди веде до причастя Святих Таїнств і сповнюється в Літургії Христової Церкви». Тому читати і роздумувати над Словом Божим треба разом Церквою і в Церкві, тобто у дусі повчань Святих Отців та в контексті літургійної спадщини.

27. Ювілейний рік також творить для нас особливі можливості відновлення зв'язків із ближніми. «Носіте тягарі один одного й тим робом виконаєте закон Христа», - закликає Апостол народів (Гал. 6, 2). Коли вірні збираються разом, діляться болем і турботами, допомагають одне одному молитвою та словами розради, це укріплює віру і відчуття надії. Спільнота Христова, по суті, є мережею любові та служіння, про що гарно свідчить книга Діяння святих апостолів: «Громада вірних мала одне серце й одну душу, і ні один не називав своїм щось з того, що кому належало, але все в них було спільне» (4, 32). Тому наш Синод повчає: «Як добре, коли ϵ співпраця і солідарність! Ця мережа душ протягом тисячоліть обіймала знедолених, гоїла рани, долала прірви між людьми, підносила тих, хто перебував внизу соціальної драбини, і продовжує це робити донині». Ми не можемо залишатися байдужими до ситуації в Україні, звикаючи до страждань, спричинених війною. Будьмо світлом для тих, хто сьогодні втратив віру, підтримкою для тих, хто потребує розради, і прикладом для дітей і молоді, які дивляться на нас як на свідків Христа.

28. Справжня солідарність полягає в тому, щоб бути готовими підтримати тих, хто поряд, і зробити все можливе, щоб полегшити їхнє становище. За словами апостола Якова, «віра без діл мертва» (2, 26). Через допомогу ближнім ми виявляемо свою християнську сутність. У служінні ближньому через добрі вчинки людина «повертається до найбільшої правди про себе саму як про улюблену дитину Божу, створену з любові й покликану до любові». Християнську любов характеризує її конкретність. Як конкретним є кожен наш ближній із його неповторними щоденними потребами і переживаннями, так само конкретною має ставати Божа присутність у наших вчинках милосердя: голодного нагодувати, спраглого напоїти, нагого зодягнути, подорожнього прийняти в дім, хворого й ув'язненого відвідати тощо (пор. Мт. 25, 35–36). Сьогодні кожен українець в Україні та поза її межами має відчути обов'язок жертовно служити пораненим воїнам та сім'ям, які втратили рідних на війні. Ми повинні пам'ятати про тих, хто повернувся з війни і переживає труднощі адаптації до мирного життя, особливо про поранених. Хай наші парафіяльні спільноти стануть місцем, де вони можуть знайти розуміння, допомогу та дружнє середовище. Тільки в єдності та солідарності ми можемо подолати трудноші й стати мішнішими.

(продовження в наступному числі вісника)

renew our relationship with God, to reconcile with our neighbors and ourselves. We renew our connection with God through repentance and intensified prayer. "Ask, and it will be given to you; seek, and you will find; knock, and it will be opened to you," our Savior encourages (Matthew 7:7). Prayer opens our hearts to God's support, strengthens us, and helps us to trust in the Lord. It gives us strength not to despair, and reminds us of God's presence in our lives. The Righteous Metropolitan Andrei emphasized to families: "Your home is the first and most important school, where your children must learn to love God and people. As that school will be, so will the teaching be" Not only personal, but also communal prayer is important. We must raise children in a Christian way, creating a special atmosphere of joint prayer in the family, as our Synod calls for: "Pray together before the holy icons, celebrate Sundays and holidays, participating with your children in the parish Divine Liturgy".

26. A special prayer practice useful for deepening one's relationship with God is reading and meditating on the Holy Scriptures. Therefore, the appeal of the Synod of the UGCC to the faithful of our Church "to read the Word of God daily and to meditate on it in the parish communities of the biblical apostolate" remains relevant. Let us remember that "the Word of God always leads to the communion of the Holy Mysteries and is fulfilled in the Liturgy of the Church of Christ" [16] Therefore, reading and meditating on the Word of God must be done together by the Church and in the Church, that is, in the spirit of the teachings of the Holy Fathers and in the context of the liturgical heritage.

27. The Jubilee Year also creates special opportunities for us to renew our ties with our neighbors. "Bear one another's burdens, and in so doing you will fulfill the law of Christ,' the Apostle to the Gentiles exhorts (Gal. 6:2). When the faithful gather together, share their pain and concerns, and help one another with prayer and words of comfort, this strengthens faith and a sense of hope. The community of Christ is, in essence, a network of love and service, as the Book of the Acts of the Holy Apostles beautifully testifies: "The community of the faithful was of one heart and soul, and no one said that any of the things that belonged to anyone was his own, but they had everything in common" (4:32). Therefore, our Synod teaches: "How good it is when there is cooperation and solidarity! This network of souls has embraced the disadvantaged for millennia, healed wounds, bridged the gaps between people, lifted those at the bottom of the social ladder, and continues to do so to this day." We cannot remain indifferent to the situation in Ukraine, getting used to the suffering caused by war. Let us be a light to those who have lost their faith today, a support to those who need comfort, and an example to children and youth who look to us as witnesses of Christ.

28. True solidarity consists in being ready to support those around us and to do everything possible to alleviate their situation. According to the Apostle James, "faith without works is dead" (2:26). It is through helping our neighbors that we reveal our Christian identity. In serving our neighbors through good deeds, a person "returns to the greatest truth about himself as a beloved child of God, created out of love and called to love" [18]. Christian love is characterized by its concreteness. Just as each of our neighbors is concrete with their unique daily needs and experiences, so too must God's presence become concrete in our acts of mercy: feeding the hungry, giving drink to the thirsty, clothing the naked, welcoming the stranger, visiting the sick and imprisoned,

Continued on p.6

Як жити, як обранці Божі

"Приймати один одного - прощати, як Бог прощає нам, прагнути жити в єдності" (Кол. 3:12)

"І нехай мир Божий панує в серцях ваших" (Кол. 3:15)

Цей розділ з листа Павла до колосян має певне відношення до нашої громади, оскільки він вказує на нашу єдність у парафіяльному празнику.

Постійна тема апостола Павла в його листах є нагадуванням нам, що ми, перш за все, спільнота людей, які покликані виявляти присутність Христа у світі. Христос дивиться на світ по-іншому, ніж більшість людей, тому що в Христі, соціальні, економічні та расові бар'єри нічого не означають. Павло звертався до народу в Колосах (як і до нас) як до "обраного Богом". Ми — ті, що отримуємо любов і благодать Бога Отця. Як спільнота, Церква має божественну якість - дивовижну присутність живого Христа. Вона також має людський бік, який пов'язаний з труднощами людського життя і співпраці.

"Отож, зодягніться, як Божі вибранці, святі та улюблені, у щире милосердя, добротливість, покору, лагідність, довготерпіння." (Кол. 3:12)

Павло описує громаду, в першу чергу, як таку, що потребує бути громадою з Серцем Милосердя. Якщо є одна річ, яку світ потребує зараз, то це - більше людей з милосердним серцем. Стільки горя і нужди, людей, які кличуть за допомогою і розумінням! Якщо ми чуємо людей, що мають будь-якого роду лихо, помолимось, щоб спільнота Св. Йосифа були товариством із серцем милосердя.

Іншою характеристикою ε доброта. Слово, яке Павло використовував як незвичайне слово. Добро саме по собі може бути суворим, навмисним і, навіть, жорстким. Ми всі зустрічали людей, чия "доброта" являла собою оболонку холоду і бездушності. Доброта, про яку говорить Павло — це ε добродушність. Наша добродушність — ласкавість, прихильність до незнайомців і до всіх, кого ми знаємо.

Ми покликані бути громадою, яка прощає. Як громада людей з настільки різними підходами, ідеями, досвідом, ми іноді йдемо вперед поволі. Ми терпимо і прощаємо. Як Бог простив нас, ми, у свою чергу, прощаємо і намагаємося зрозуміти інших. Більш за все, Павло закликає нас сьогодні, прагнути жити в єдності.

Провідною темою в Євангелії від Луки є зображення Ісуса втіленням співчуття Бога Отця, Він простягає руку аж до країв суспільства. Поняття Луки про те, що означає бути учнем Христа, це стати частиною нового Царства Божого миру та справедливості. Бути апостолом - це бути частиною громади, яка живе згідно законів Божих. В Євангелії від Луки, матеріальний статус у житті, гроші, майно, а також прагнення до, так званого, хорошого життя, обмежує світосприйняття. Речі, які ми маємо, певним способом впливають на нас, а власність "привласнює" нас.

Євангеліє від Луки 18:18 розповідає про людину, яка володіла всім, проте мала "порожню" душу. Це те, що може трапитися з кожним із нас. Христос каже йому: "Продай все! Віддай бідним, повертайся і йди за мною". "Як, Господи! Це занадто багато!". Він відійшов дуже засмучений ". Його богом були комфорт і безпека.

How to live as God's chosen ones

"Accept one another – forgive as you are forgiven by God, strive to live in Unity" (Colossians 3:12)

"Let the peace of Christ Rule your hearts" (Colossians 3:15)

This section from the Letter of St. Paul to the community at Colossae has some apt advice of our community as it joins together for the Parish Praznyk (Feast Day)

A constant theme of St. Paul in his letters is a reminder to us that we are above all a community of people who are called to be the presence of Christ in the world. Christ looks at the world differently than most people, because in Christ, social, economic, and racial barriers count for nothing. Paul addressed the people of Colossae (and us) as being "the chosen of God". We are recipients of God the Father's love and grace. As a community, the Church has a divine side to it – the amazing presence of the living Christ. It also has a human side, a side that experiences the difficulties of people living and working together.

"As God's chosen ones put on heartfelt compassion... kindness...bear with one another...forgive one another" (Colossians 3:12) Paul describes the community as, first of all, needing to be a community with A HEART OF MERCY. If there is one thing the world needs right now, it is more people with a heart of mercy. So much misery and need, people calling out for help and understanding! As we hear of people in distress of any kind, let us pray that St. Joseph's Community can be known as a community with a heart of mercy.

Another characteristic is that of KINDNESS. The word that Paul used is an unusual word. The word he used usually describes wine, a wine that has grown mellow with age and has lost its harshness. Goodness by itself can be stern, judgmental, and even harsh. We have all met people whose 'goodness' is a hard shell which covers a cold, unfeeling heart. The kindness, which Paul calls to have has a "mellowness" to it. The mellowness in our welcome to strangers and to those we have known.

We are called to be a FORGIVING community. As a community of persons with so many attitudes, ideas, experiences, we will "step on toes" occasionally. We bear with it and forgive it. As God has forgiven us, we in turn forgive and attempt to understand others. Most of all, Paul calls on us today to STRIVE TO LIVE TOGETHER IN UNITY.

A leading theme in Luke's Gospel is the portrayal of Jesus as being the embodiment of the compassion of God the Father He reaches out to those on the margins of society. Luke's notion of what it means to be a disciple of Christ is to become a part of God's new Kingdom of justice and peace. To be a disciple is to be part of a community who lives in a way consistent with God's vision. In Luke's Gospel goods, the "stuff" of life, the bankroll, possessions, and the desire for the so-called good life, narrows one's vision. The things we have...have a way of having us. The things we own... have a way of owning us.

Luke 18:18 tells the story of such person, a person who has it all and with it has an empty soul. This is something that can happen to any of us. Christ challenges him by telling him, "Sell everything! Give it all away to the poor, then some back and walk with me" "Whoa, Jesus! This is too much!" He walks away, "very sad", he has his many toys and an empty soul. His real God was his comfort and security. Living for others was not going to be a part of his life, even though it was really the only thing that would fill his emptiness. He forgets the words of Psalm 39:12, "You dissolve all that is dear to us like a cobweb".

Continued on pg 6

Сьогоднішнє євангельське читання Мт.4.13-17, говорить нам про початок служіння Ісуса Христа в Галилеї та про людей, що жили в той час в тій країні.

Галилея лежала за Йорданом, у кордонах Завулонових та Нафталімових (Мт.4. 13—14). Там жили не тільки євреї, а й язичники (з Фінікії, Сирії, Аравії та інших країн) і тому називалася Галилеєю язичницькою.

Про духовно-моральний стан цього народу, що жив там, так пророкував Ісая: Народ, що сидить у темряві, побачивши світло велике, і тим, хто сидить в країні та сіни смертній, осяяло світло (Іс. 9. 1-2). Тобто, люди були темні та обмежені.

Перед приходом Ісуса Христа, — каже святитель Іван Золотоустий, —рід людський перебував у найгіршому стані; охоплені пітьмою ідолопоклонства.

«Люди не знали, куди йти і де шукати виходу з темряви. І ось, засяяло Світло, несподівано для них явився Христос».

Перші слова проповіді Ісуса Христа були про покаяння:

Покайтеся, наблизилося Царство Боже! (Мт.4.17.)

I так часто, коли ми думаємо про покаяння, ми ду-

маємо про те, що ми скоїли поганого, про те, якими людьми ми були досі. Але в покаянні є світлий, радісний, життєдайний промінь. Згадайте блудного сина: він схаменувся і, схаменувшись, згорав від сорому, пронизаний болем про те, як він себе опоганив, як він принизив себе, він згадав про те, що він має батька, сповненого любові, любов якого може його зцілити, знову зробити цілісним, повернути до тієї первозданної чистоти та до первозданного, первісного його стану.

І він встав; і, готуючись до покаяння перед батьком, він йшов з надією, він йшов з радістю, він йшов з впевненістю, що його не відкинуть. І більше того, прийнявши його, батько зробить його новою людиною, все буде нове. Не тільки що

він повернеться таким як був,, не тільки що буде забуто все темне, погане, що сталося, але що почнеться новий, благословенний час.

Щирості, глибині та силі покаяння сприяє друга частина проповіді Спасителя: бо наблизилося Царство Небесне.

Батько БЛУДНОГО СИНА відповів безмежною любовю на покаяння сина і відкрив перед ним двері свого дому, свого царства!

Що ж таке Боже Царство? У широкому плані Царство Боже (або Небесне) можна визначити як «Царство природи, царство благодаті та царство слави».

Під першим царством зрозуміло весь світ, під другим «Церква Божа на землі, під третім— Церква Небесна». Сам Христос під Царством Божим розуміє всі три царства: царство природи (Мф. 6. 26-30), і царство благодаті (Мф. 16. 18), і царство слави (Мт. 25. 34).

Найбільшу увагу Ісус приділяв творенню царства благодаті - Царства Божого на землі і насамперед у самій людині. Царство Боже, — говорив Він, — всередині вас є (Лк. 17. 21). Воно - в святилищі нашої душі , де є праведність, мир і радість у Святому Дусі (Рим. 14. 17).

продовження на с. 6

Today's Gospel reading, Matthew 4:13-17, tells us about the beginning of Jesus' ministry in Galilee and the people who lived in that country at that time. Galilee lay beyond the Jordan, in the region of Zebulun and Naphtali (Matthew 4:13-14). Not only Jews lived there, but also Gentiles (from Phoenicia, Syria, Arabia, and other countries) and therefore was called Galilee of the Gentiles. Isaiah prophesied about the spiritual and moral state of the people who lived there: "The people who walked in darkness have seen a great light; Upon those who dwelt in the land of gloom a light has shone" (Isaiah 9:1-2).

"Before the coming of Jesus Christ," says St. John Chrysostom, "the human race was in the worst condition; shrouded in the darkness of idolatry. People did not know where to go and where to look for a way out of the darkness. And then, the Light shone, Christ suddenly appeared to them."

The first words of Jesus' sermon were about repentance: "Repent, for the kingdom of God is at hand!" (Matthew 4.17)

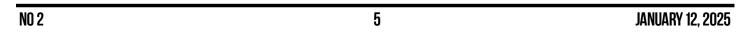
So often, when we think of repentance, we think of the bad things we have done, about the kind of person we were before. But in repentance, there is a bright, joyful, lifegiving light. Think of the prodigal son: he came to his senses and burning with shame, riddled with pain about how he had degraded and humiliated himself, he remembered that he had a father who was full of love, whose love could heal him, make him whole again, bring him back to that pristine purity and original uncorrupted state. Preparing to repent before his father, he went with hope and joy, he went with confidence that he would not be rejected and more than that, by accepting him, his father would make him a new man. He would return to who he was, without all the dark, shameful things that had happened. The father of the prodi-

gal son responded with boundless love to his son's repentance and opened the doors of his house and his kingdom to him.

The sincerity, depth, and strength of repentance are promoted in the second part of The Savior's sermon – "for the kingdom of heaven is at hand".

What is the Kingdom of Heaven? In broad terms, the Kingdom of God (or Heaven) can be defined as "the kingdom of nature, the kingdom of grace, and the kingdom of glory."

The first kingdom means the whole world, the second is "God's Church on earth", and the third, is "the Church in heaven." Christ Himself understands the kingdom of God as all three kingdoms: the kingdom of nature (Matt. 6:26-30), the kingdom of grace (Matt. 16:18), and the kingdom of glory (Matthew 25:34). *Continued on pg 6*

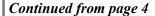
продовження зі сторінки 4

Допомога іншим не була частиною його життя, хоча це було насправді ϵ дине, що могло заповнити ту порожнечу.

Коли я читав цей розділ, то думав про життя святого Франциска Ассизького. Він різко відмовився від усього, включно з одягом. З радістю і з піснею в серці він прямував шляхом, який намітив для нього Христос.

Ісус настановляє нас словами: "Як тяжко багатим увійти в Царство Боже, легше верблюдові пройти крізь вушко голки" (Лк. 18:23). Ісус хоче показати нам, який зловісний вплив може мати на нас наше майно. Хоча багатство саме по собі не є чимось поганим, але в такий спосіб ця прив'язаність може обмежити наше бачення життя, та почати володіти нами.

+о. Том Глин 10 січня 2002

Whenever I read this section, I think of the life of St. Francis of Assisi. He dramatically renounces everything-including the very clothes on his back – the whole thing. The joy, and with a song in his heart followed a way mapped out to him by Christ.

Jesus was moved to make the memorable remark: "How hard it is for those with wealth to enter the Kingdom of God – It's easier for a camel to go through the eye of a needle" (Luke 18:23) Jesus wants to impress on us the sinister influence our bank books and possessions have on us. Although not evil in themselves, they have a way of limiting our vision of life – and they can begin to possess us.

+Fr. Tom Glynn January 10, 2002

PRAY FOR THE SICK - Timothy & Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spear-

man, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina, Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszcz, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam, pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry, protection for our children, wisdom for our youth and pray for the sick and shut ins of the parish.

продовження зі сторінки 5

«Той, — каже святий Іоанн Кассіан, — хто має вказані апостолом якості, знаходиться в Царстві Божому, а ті, що живуть у неправді, розбраті, смутку, що чинить смерть, ті перебувають у царстві диявола».

Царство Боже означає перебування Бога в серці людини, означає безперервне богоспілкування .

Царство Моє, — каже Спаситель, — не від цього світу (Ін. 18. 36): воно не в пануванні над іншими людьми, а у ВІДДАННІ себе їм (Лк. 6. 27-36

Ось до якого покаяння нас кличе Господь першими словами Своєю проповіді: Покайтеся! Схаменіться! Зрозумійте, що ви не гідні ні себе, ні Мене, каже Господь; але досить згадати вам, що Я ваш Спаситель, що Я обіцяв усе зробити новим Своєю благодаттю і любов'ю — щоб ви з надією, радістю, світлим обличчям звернулися до Мене й попрямували до нового життя. Ось про яке покаяння говорить Господь: про повернення до Отчого дому, де все можливо, де все буде нове, де все переросте в найсвітлішу реальність, яка здатна нас оновити, як хресна любов Божа, що перемогла смерть Воскресінням і Вознесінням! Покаємось з радістю і любов'ю, і почнеться для кожного з нас нове життя! •

Continued from p. 3 Message of His Beatitude Sviatoslav

etc. (cf. Mt 25:35-36). Today, every Ukrainian in Ukraine and beyond must feel the duty to sacrificially serve wounded soldiers and families who lost loved ones in the war. We must remember those who returned from war and are experiencing difficulties in adapting to peaceful life, especially the wounded. May our parish communities become a place where they can find understanding, help, and a friendly environment. Only in unity and solidarity can we overcome difficulties and become stronger.

(to be continued in the next bulletin)

Continued from p. 5

Jesus paid the greatest attention to the creation of the kingdom of grace, the kingdom of God on earth and, above all, in man himself. The kingdom of God, He said, is within you (Luke 17:21). It is in the sanctuary of our souls, where there is righteousness, peace and joy in the Holy Spirit (Rom. 14:17). "He", says St. John Cassian, "who has the qualities indicated by the Apostle, is in the Kingdom of God, and those who live in unrighteousness, discord, sorrow and cause death are in the kingdom of the devil." The kingdom of God means the presence of God in the heart of a man, it means constant communication. "My kingdom", says the Savior," is not of this world (John 18:36). It is not about dominion over other people, but in GIVING oneself to them (Lk. 6. 27-36).

This is the repentance to which the Lord calls us in the first words of His sermon: Repent! Come to your senses! Realize that you are not worthy of yourselves or of me, says the Lord; but it is enough for you to remember that I am your Savior, that I have promised to make all things new by My grace and love, so that you may turn to Me with hope, joy, a bright face and go on to a new life. The repentance of which He speaks is this: returning to God's house, where everything is possible, where everything will be new, where everything will grow into the brightest reality that can renew us, like the love of God on the cross, which conquered death through the Resurrection and Ascension! Let us repent with joy and love, and a new life will begin for each of us! •

«Початок і кінець всього найважливішого — шукати Божу волю.» Владика Бенедикт

Відвагу піти за своїм покликом, вкладає у наше серце Бог і промовляє до нас тихенько, у цей голос завжди потрібно вслухатися. Тому 8 лютого, за адресою 8530 W 131st St, Palos Park, IL 60464 Запрошуємо на духовну мандрівку молодь, віком 10-14 років, яка має за мету розвиток почуття відповідальності за майбутній вибір. Зустріч відбудеться у Василіанському монастирі, де буде спільна молитва, духовні науки від монахів та священників. Молодь буде мати час для роздумів і духовних розмов, а також цікавих ігор та квестів.

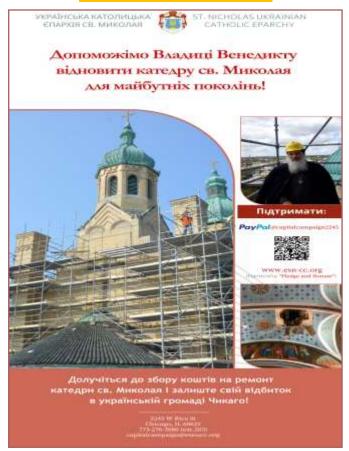
САДОЧОК «АНГЕЛЯТКО» ПРИ ПАРАФІЇ СВ ЙОСИФА ОБРУЧНИКА, ПРИЙМАЄ РЕЄСТРАЦІЮ ДІТОК

ВІКОМ від 3 до 5 років на **Весняну Програму 13 січня— 30 травня 2025р.** Група дозвілля працюватиме з 9 год. ранку до 1 год. пополудні з понеділка по п'ятницю. Також пропонуємо право вибору на 3 дні в тижні: понеділок, середа, п'ятниця. Режим дня включає науку (абетку, числа, пори року, тварини, і т.д.) рухливі ігри, забави, пісні, розваги частково надворі (залежно від погодних умов), а також дитячі саморобки, малюнки та інші ручні вироби.

Pray for Ukraine! Молися за Україну!

UKETOBERFEST - 2024

17-18 серпня

Seffreliance

PLATINUM SPONSORS

Julia Skuibida Agency Inc (773) 235-9900

DIAMOND SPONSORS

REGENCY PLAZA 5050 N CUMBERLAND AVE, NORRIDGE, IL

YOUR NEXT DOOR NEIGHBORS

MK Electric

Truck Count

У НЕДІЛЮ - SUNDAYS:

7:15 MORNING MATINS / УТРИНЯ

7:30AM CB. JITYPFIA/DIVINE LITURGY

англійською/ in English

9:30AM CB. JITYPFIA/DIVINE LITURGY

українською/ in Ukrainian

11:30AM CB. JITYPFIA/DIVINE LITURGY

для молоді/Children's

6:00 PM CB. JITYPFIA/DIVINE LITURGY

українською/ in Ukrainian

У СВЯТА - HOLY DAYS:

9:00AM CB. JITYPFIA/DIVINE LITURGY

6:30PM CB. JITYPFIA/DIVINE LITURGY

НАДВЕЧІР'Я СВЯТ - EVE OF FEASTS:

6:30РМ ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ З ЛИТІСЮ/GREAT VESPERS, LITIA

ПІД ЧАС ТИЖНЯ - DURING THE WEEK:

9:00AM CB. JITYPFIA/DIVINE LITURGY

У СУБОТУ - SATURDAYS:

9:00AM CB. JITYPFIA/DIVINE LITURGY

в церкві/in church

5:00 PM BEYIPHA/VESPERS

